

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	5Tdo/57/2023
Identifikačné číslo spisu:	4122010486
Dátum vydania rozhodnutia:	21.03.2024
Meno a priezvisko:	JUDr. Peter Štift
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2024:4122010486.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Štifta a sudcov JUDr. Juraja Klimenta a JUDr. Dušana Szabóa v trestnej veci obvineného K. W., pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona, prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom v Bratislave 21. marca 2024 dovolanie obvineného podané prostredníctvom obhajkyne Mgr. W. K. proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 20. apríla 2023, č. k. 4To/18/2023-469, a takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného K. W. sa odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Nitra (ďalej „okresný súd“) rozsudkom z 11. januára 2023, č. k. 6T/25/2022-426, uznal obvineného K. W. za vinného z opätovného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c) Trestného zákona („Tr. zák.“) s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. na skutkovom základe v ňom uvedenom s tým, že dňa 29. októbra 2021 v čase okolo 12.45 hod. po predchádzajúcej dohode s poškodeným R. H. pod zámienkou, že mu predá vozidlo, vylákal poškodeného R. H. pri podchode a schodisko nachádzajúce sa na ul. I. pri železničnej stanici v R. s uvedením, že mu ukáže miesto, kde je vozidlo odparkované, pričom na uvedenom mieste ho fyzicky napadol a to tak, že drevenou palicou, ktorú mal odloženú v kríku nachádzajúcom sa na danom mieste, ho presne nezistený počet krát udrel do oblasti rebier v ľavej časti tela a do pravej časti v oblasti tváre, následkom čoho R. H. padol na zem a následne mu z pravého zadného vrecka nohavíc vytiahol finančnú hotovosť vo výške 380,- eur a z miesta činu ušiel na doposiaľ neznáme miesto, čím tak R. H. spôsobil zranenia vyžadujúce si lekárske ošetrovanie s dobou liečenia do sedem dní a škodu vo výške 380,- eur.

Za to okresný súd obvinenému uložil podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., nezistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Tr. zák., zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere deväť rokov a šesť mesiacov so zaradením podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku („Tr. por.“) uložil obvinenému povinnosť nahradiť škodu poškodenému R. H. v sume 380,- eur.

Proti uvedenému rozsudku okresného súdu podal obvinený odvolanie, ktoré Krajský súd v Nitre (ďalej „krajský súd“) uznesením z 20. apríla 2023, č. k. 4To/18/2023-469, podľa § 319 Tr. por. zamietol ako nedôvodné.

Proti uvedenému uzneseniu krajského súdu podal dovolanie obvinený K. W. vo svoj prospech prostredníctvom obhajkyne Mgr. W. K. podaním z 22. júna 2023 (č. l. 527-533), v ktorom navrhol, aby dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Tr. por. vyslovil, že napadnutým uznesením krajského súdu v spojení s predošlým rozsudkom okresného súdu bol porušený zákon, podľa § 386 ods. 2 Tr. por. tieto rozhodnutia zrušil a podľa § 388 ods. 1 Tr. por. prikázal okresnému súdu, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Zároveň navrhol, aby dovolací súd podľa § 380 ods. 4 Tr. por. prerušil výkon nariadeného trestu odňatia slobody až do svojho rozhodnutia vo veci samej. Dovolateľ uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Tr. por., pričom namietol tieto základné skutočnosti:

- vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní nebolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že obvinený sa dopustil zločinu lúpeže, výpoveď poškodeného R. H., ktorá bola hlavným dôkazom o vine, bola nejasná, nepresvedčivá a nevieryhodná, a to hlavne z dôvodu požitia omamnej a psychotropnej látky, na základe čoho si presne nepamätal viacero významných skutočností, okresný súd nevzal do úvahy zásadné rozpory vo výpovediach poškodeného, ktoré obvinený v dovolaní rozoberá a nemožno ju v žiadnom prípade označiť za usvedčujúci dôkaz o vine obvineného, resp. poukázal na právo na obhajobu a spravodlivý proces, zásadu prezumpcie neviny a zásadu in dubio pro reo s tým, že výpoveď poškodeného z prípravného konania, o ktorej boli dôvodné pochybnosti, nemôže byť ako jediný usvedčujúci dôkaz postačujúci na uznanie viny,
- ďalší svedkovia neboli priamymi svedkami konfliktu a žiadny iný usvedčujúci dôkaz nebol produkovaný a v konaní nebolo preukázané, že došlo k spáchaniu skutku, nakoľko nebolo možné jednoznačne a kategoricky vysloviť presvedčenie o tom, či bol spáchaný zločin lúpeže a že skutok spáchal obvinený a nemožno vylúčiť, že poškodenému finančnú hotovosť nemohla odcudziť iná osoba alebo, že poškodenému niekde vypadla, resp. ju mohol niekde stratiť, ohľadom hodnotenia výpovede svedka ako jediného priameho usvedčujúceho dôkazu poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove z 19. februára 2020, sp. zn. 25Co/21/2019,
- namietal postup pri výsluchu poškodeného na hlavnom pojednávaní v rozpore s § 132 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého sa musí svedkovi dať možnosť, aby súvisle opísal, čo o veci vie a odkiaľ sa dozvedel ním uvádzané skutočnosti a tento postup nebol dodržaný, keď poškodený v rámci monologickej časti uviedol, že bol napadnutý, utrpel traumy a o skutku nevedel rozprávať a okresný súd ihneď pristúpil ku kladeniu otázok, kedy v odpovediach poškodený detailne opísal takmer všetky rozhodujúce skutočnosti týkajúce sa skutku a v tomto smere poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 2 Tdo 26/2013,
- rozhodnutia okresného súdu a krajského súdu boli nedostatočne odôvodnené a arbitrárne, nevysporiadali sa so zásadnými rozpormi vo výpovedi poškodeného z hlavného pojednávania a jeho výpoveďou z prípravného konania, ktorú poškodený na hlavnom pojednávaní poprel, hoci tieto mali zásadný vplyv na posúdenie viny a ich postupom došlo hrubým spôsobom k porušeniu práva na obhajobu a súčasne bolo odsúdenie založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané v súlade s Trestným poriadkom, a teda bolo porušené právo na spravodlivý proces.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Nitra podaním z 3. júla 2023 (č. l. 542-543), v ktorom navrhol dovolanie zamietnuť podľa § 392 ods. 1 Tr. por.

Prokurátor uviedol, že dokazovaním bol v plnom rozsahu objasnený skutkový stav veci a následné vyhodnotenie dôkazov v spojitosti s náležitým právnym posúdením dokaznej situácie mali za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal, vykazoval znaky žalovaného trestného činu a spáchal ho obvinený, čo sa prejavilo vo vydaní odsudzujúceho rozsudku okresného súdu a zamietajúceho uznesenia krajského súdu. Žiadnym spôsobom nedošlo k porušeniu práva na obhajobu, ktoré by zakladalo dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Výsluch poškodeného na hlavnom pojednávaní bol vykonaný v súlade s § 132 Tr. por., nakoľko bola svedkovi umožnená monologická časť jeho výpovede a až následne bolo pristúpené ku kladeniu jednotlivých otázok. Napokon s poukazom na § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. uviedol, že dovolací súd nemôže skúmať a meniť správnosť a úplnosť zisteného

skutkového stavu, čím sú vylúčené námietky skutkové a nie je prípustné právne účinne namietat', že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože skutkový stav je výsledkom tohto hodnotiaceho procesu (R 47/2014).

Spisový materiál bol predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) na rozhodnutie o podanom dovolaní 8. augusta 2023 a vec napadla na rozhodnutie do senátu 5T, ktorý podľa vtedy účinného Rozvrhu práce Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 rozhoduje v zložení JUDr. Juraj Kliment, JUDr. Peter Štíft a JUDr. Dušan Szabó.

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom.

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolací súd na neverejnom zasadnutí uznesením, bez preskúmania veci, odmietne dovolanie, ak je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371.

Po predložení veci Najvyšší súd Slovenskej republiky ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) predbežne preskúmal dovolanie obvineného spolu s predloženým spisovým materiálom a zistil, že dovolanie je prípustné [§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por.], bolo podané oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.], po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov (§ 372 ods. 1 Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonom ustanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na mieste, kde možno tento mimoriadny opravný prostriedok podať (§ 370 ods. 3 Tr. por.) a spĺňa aj nevyhnutné obsahové náležitosti (§ 374 Tr. por.). Zároveň, ale zistil, že podané dovolanie je potrebné odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c) Tr. por., pretože je zrejmé, že nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Najvyšší súd Slovenskej republiky pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok určený na nápravu v zákone výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení súdov a predstavuje výnimočné prelomenie zásady nezmeniteľnosti právoplatných rozhodnutí, ktorá je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Táto výnimočnosť je vyjadrená práve obmedzenými možnosťami pre podanie dovolania, aby sa širokým uplatňovaním tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inštancia na úrovni riadneho opravného prostriedku. Dovolanie preto možno podať iba proti niektorým druhom súdnych rozhodnutí vydaných v trestnom konaní (sú výslovne uvedené v § 368 ods. 2 Tr. por., pričom minister spravodlivosti môže podať dovolanie aj proti rozhodnutiam uvedeným v § 371 ods. 2 Tr. por.), a to iba z dôvodov taxatívne uvedených v ustanovení § 371 Tr. por. a dôvod dovolania sa musí v dovolaní vždy uviesť (§ 374 ods. 2 Tr. por.), pričom dovolací súd je viazaný uplatnenými vecnými dôvodmi dovolania (dovolateľom vytýkanými chybami) a nie je povolaný na revíziu napadnutého rozhodnutia z vlastnej iniciatívy, resp. z iných, dovolateľom neuvedených pochybení (§ 374 Tr. por., § 385 Tr. por.). Dovolací súd pri náprave namietaných pochybení preskúma v zásade tie nedostatky, ktoré boli preskúmané už v odvolacom konaní a neboli napravené odvolacím súdom, ako aj pochybenia spôsobené odvolacím súdom. Tomu zodpovedá aj obmedzenie možnosti podať dovolanie v prípade, keď neboli využité riadne opravné prostriedky (§ 372 ods. 1 Tr. por.) a povinnosť obsahovo namietat' skutočnosti známe v pôvodnom konaní zakladajúce niektoré z dovolacích dôvodov najneskôr v odvolacom konaní (§ 371 ods. 4 Tr. por.). Obsah konkrétne uplatnených vytýkaných chýb a tvrdení, o ktoré sa v dovolaní opiera existencia určitého dovolacieho dôvodu, by mal vecne zodpovedať zákonnému vymedzeniu takého dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Ak podané dovolanie iba formálne odkazuje na príslušné ustanovenie upravujúce dôvody dovolania, pričom v skutočnosti obsahuje argumenty a tvrdenia stojace mimo uplatneného dovolacieho dôvodu alebo iného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 Tr. por., ide o dovolanie, ktoré je potrebné podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietnuť.

Dovolateľ v dovolaní uplatnil dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) Tr. por., pričom

však nešpecifikoval v prípade namietaných pochybení ich jednotlivé podradenie pod určitý dovolací dôvod. Uvedené však nie je prekážkou posúdenia vecných námietok, resp. vytýkaných pochybení v dovolaní, keďže podľa ustálenej súdnej praxe viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené, sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por., pričom ak dovolací súd zistí chybu rozhodnutia vecne špecifikovanú dovolateľom, ktorej pri jej správnej právnej kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd zistenú chybu podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (primerane R 120/2012).

Z pohľadu uplatnených dovolacích dôvodov k základným teoretickým východiskám dovolací súd uvádza, že v prípade dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. je zo samotnej formulácie zákonného ustanovenia zrejmé, že tento dovolací dôvod nie je splnený pri akomkoľvek porušení práva na obhajobu, ale zákon vyžaduje, aby bolo také právo porušené zásadným spôsobom. Takým zásadným porušením tohto práva je predovšetkým porušenie ustanovení o povinnej obhajobe, resp. porušenie iných procesných ustanovení obdobného charakteru a závažnosti týkajúcich sa tohto práva. Právo na obhajobu garantované čl. 6 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 50 ods. 3 Ústavy SR nachádza svoj odraz v celom rade ustanovení Trestného poriadku upravujúcich jednotlivé čiastkové obhajovacie práva obvineného v rôznych štádiách trestného konania a prípadné porušenie len niektorého z nich, pokiaľ sa to zásadným spôsobom neprejavilo na postavení obvineného v trestnom konaní, samo osebe nezakladá tento dovolací dôvod.

V prípade uplatneného dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por., podľa ktorého dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom, porušenie zákona pri vykonaní dôkazov svojou povahou a závažnosťou musí zodpovedať porušeniu práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd vzhľadom na charakter dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z toho treba opodstatnene odvodiť, že nesprávny procesný postup pri získaní alebo vykonávaní dôkazov môže viesť k naplneniu tohto dovolacieho dôvodu iba vtedy, ak mal negatívny materiálny dopad na práva obvineného, teda vtedy, ak odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého získanie alebo vykonanie sa spochybňuje (R 24/2020-I.).

Po preskúmaní obsahu dovolania dovolací súd zistil, že z podstaty dovolateľom tvrdených námietok týkajúcich sa prioritne hodnotenia dôkazov a z toho plynúceho poukazovania na rozpory vo výpovediach poškodeného a nedostatok usvedčujúcich dôkazov na preukázanie viny obvineného bez dôvodných pochybností, vyplýva, že smerujú proti správnosti zisteného skutku, ktorý je výsledkom hodnotenia vykonaného dokazovania, teda že skutok tak, ako bol zistený súdmi v pôvodnom konaní, bol zistený nesprávne a neúplne, čo je však vylúčené z preskúmavania dovolacím súdom a týmito námietkami sa meritorne nemohol zaoberať, keďže to vylučuje priamo Trestný poriadok v ustanovení § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. (dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať a meniť). Dovolanie neslúži na revíziu skutkových zistení vykonaných súdom prvého stupňa a odvolacím súdom (to je možné len na základe dovolania podaného ministrom spravodlivosti podľa § 371 ods. 3 Tr. por.), t. j. v dovolaní nie je prípustné právne účinne namietat, že skutok tak, ako bol zistený súdmi prvého a druhého stupňa, bol zistený nesprávne a neúplne a ani hodnotenie vykonaných dôkazov, pretože určitý skutkový stav je vždy výsledkom tohto hodnotiaceho procesu. Zistený skutkový stav môže dovolací súd posudzovať len z pohľadu nesprávneho právneho posúdenia skutku v skutkovej vete meritorneho rozhodnutia ustálenej súdmi prvého stupňa a druhého stupňa alebo nesprávneho použitia iného hmotnoprávneho ustanovenia (resp. právneho predpisu, ak má priamy vzťah k právnomu posúdeniu skutku), ale nikdy samotné skutkové zistenie, ktoré je obsahom skutkovej vety meritorneho rozhodnutia a ktoré nie je možné akokoľvek doplniť a meniť. Teda vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi nižšieho stupňa vyjadrenému v tzv. skutkovej vete meritorneho rozhodnutia môže v dovolaní obvinený (rovnako tak generálny prokurátor) uplatňovať iba námietky právneho charakteru, nie však námietky skutkové (primerane R 57/2007-II., S

3/2011, R 47/2014-II., R 14/2015-III.). Podľa uvedenej ustálenej súdnej praxe ani dovolateľom tvrdený extrémny nesúlاد právoplatne zisteného skutku s vykonanými dôkazmi nenaplnia dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. a pochybenia skutkovej povahy v podstatných okolnostiach sú uplatniteľné len v rámci dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 3 Tr. por. Pokiaľ dovolateľ namieta, že z vykonaného dokazovania nebolo jednoznačne preukázané, že dovolateľ spáchal skutok a dôkazné pochybnosti mali súdy vyložiť v prospech dovolateľa použitím zásady in dubio pro reo, tak dovolací súd uvádza, že použitie tejto zásady, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 ods. 4 Tr. por., prichádza do úvahy len vtedy, ak pochybnosti, ktoré vznikli v trestnom konaní o dokazovanej skutočnosti, trvajú aj po vykonaní a zhodnotení všetkých dostupných dôkazov, ktoré môžu reálne prispieť k náležitému zisteniu skutkového stavu, a to v rozsahu nevyhnutnom na objektívne, stavu veci a zákonu zodpovedajúce spravodlivé rozhodnutie (R 37/1971) a teda táto zásada sa týka iba skutkových zistení, čo však nemôže byť predmetom skúmania dovolacieho súdu pri dovolaní podanom obvineným alebo generálnym prokurátorom.

Pokiaľ dovolateľ namieta, že okresný súd ani krajský súd sa nevysporiadali so zásadnými rozpormi vo výpovediach poškodeného, tak uvedené namietanie neobstoí, pretože krajský súd sa v napadnutom uznesení (str. 6 - 7) s týmito skutočnosťami vysporiadal a krajský súd reagoval na podstatné námietky obvineného ohľadom zmeny výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní oproti jeho výpovedi v prípravnom konaní, resp. z akých dôvodov bola vyhodnotená za určujúcu výpoveď poškodeného z prípravného konania a obdobne tak postupoval aj okresný súd v ním vydanom rozsudku (str. 6 - 7) a okresný súd a krajský súd v meritórnych rozhodnutiach špecifikovali, ktoré ďalšie dôkazy potvrdzujú výpoveď poškodeného z prípravného konania.

Dovolací súd v tejto súvislosti opakovane pripomína, že dovolanie je mimoriadnym opravným prostriedkom určeným k náprave výslovne uvedených procesných a hmotnoprávných pochybení, nie však na revíziu skutkových zistení ustálených súdmi prvého stupňa a druhého stupňa ani k preskúmvaniu nimi vykonaného dokazovania. Dovolanie má byť len skutočne výnimočným prielomom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže doplnať, prípadne korigovať v intenciách Trestného poriadku len odvolací súd (§ 322 ods. 3 Tr. por., § 326 ods. 5 Tr. por.). Dovolací súd teda nie je všeobecnou treťou inštanciou zameranou na vecné preskúmvanie rozhodnutí súdov druhého stupňa a samotnú správnosť a úplnosť skutkových zistení nemôže posudzovať už len z toho dôvodu, že nie je oprávnený eo ipso prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti v konaní o dovolaní sám vykonávať. Preto aj zákonodarca možnosť podania dovolania obvineným a generálnym prokurátorom obmedzil, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia opravná inšancia charakteru odvolania.

Pokiaľ ide o dovoláciu námietku ohľadom posušenia ustanovenia § 132 ods. 1 Tr. por. v prípade výpovede poškodeného na hlavnom pojednávaní s poukazom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR z 18. júna 2013, sp. zn. 2 Tdo 26/2013, tak dovolací súd uvedené nezistil a uvádza k tomu nasledujúce skutočnosti. Podstatou dovolateľom uvádzaného rozhodnutia tunajšieho súdu je to, že ak svedok pri výsluchu na hlavnom pojednávaní uvedie, že si už presne nepamätá okolnosti, o ktorých má vypovedať, je potrebné ho vyzvať, aby napriek tomu najprv uviedol súvislý popis dotknutých skutočností a až potom môže byť na vysvetlenie rozporov oproti skoršej výpovedi svedka použitý postup predložením zápisnice o tejto výpovedi podľa § 264 Tr. por. Tento postup bol v prejednávanej veci v zásade dodržaný, keďže z dotknutej zápisnice o hlavnom pojednávaní z 8. augusta 2022 (č. l. 343 - 348) vyplýva, že poškodenému R. H. bolo po zákonom poučení a zložení prisahy umožnené, aby súvisle vypovedal k veci, pričom tento sa vyjadril tým spôsobom, že bol napadnutý, utrpel pri skutku traumy a nevie o tom rozprávať. Následne prokurátor (po ňom obhajkyňa obvineného) jednotlivými otázkami na obvineného zisťovali priebeh skutku (č. l. 344 - 346) a až na základe takto vykonaného výsluchu poškodeného procesnými stranami, kedy mali procesné strany možnosť svedka vypočuť, bol na návrh obhajoby a prokurátora uplatnený postup podľa § 264 ods. 1, ods. 2 Tr. por. ohľadom odstraňovania rozporov (č. l. 347). V tomto ohľade je teda zásadný rozdiel oproti skutkovým okolnostiam

posudzovaným v dovolateľom uvádzanom rozhodnutí tunajšieho súdu, sp. zn. 2 Tdo 26/2013, podľa ktorého v prípade jedného svedka bola čítaná zápisnica o skoršej výpovedi svedka podľa § 264 ods. 1 Tr. por. ihneď po zložení prísahy svedkom a v prípade druhého svedka potom, čo uviedol, že si presne nepamätá, čo sa stalo s tým, že najlepšie to vedel pri výpovedi v prípravnom konaní. Dovolací súd teda nedospel k záveru, že by výsluch poškodeného na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom bol vykonaný nezákonným spôsobom.

Záverom dovolací súd uvádza, že pokiaľ sa k niektorej z uplatnených dovolacích námietok výslovne nevyjadril, považoval ju za nepodstatnú vzhľadom na vyššie ním uvedené skutočnosti a argumenty, na základe ktorých by nemohla taká námietka spôsobiť iné rozhodnutie dovolacieho súdu o podanom dovolaní.

Na základe uvedených skutočností dovolací súd dospel k záveru, že podaným dovolaním nebol naplnený žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., na základe čoho dovolanie na neverejnom zasadnutí postupom podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Keďže v prípade podaného dovolania pri jeho predbežnom preskúmaní nebolo zistené, že by bol splnený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., dovolací súd nezistil dôvod na prerušenie výkonu trestu odňatia slobody u dovolateľa podľa § 380 ods. 4 Tr. por.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.